

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

КОМІТЕТ З ПИТАНЬ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ

В И С Н О В О К

щодо проекту Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо уповноважених підрозділів органів внутрішніх справ із профілактики правопорушень серед дітей (реєстр. № 3065 від 9 серпня 2013 року)

Протокол № 17 від 21 листопада 2013 року

Комітет з питань правової політики розглянув на відповідність Конституції України проект Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо уповноважених підрозділів органів внутрішніх справ із профілактики правопорушень серед дітей (далі – Законопроект) (реєстр. № 3065 від 9 серпня 2013 року), поданий народним депутатом України Мірошниченком Ю.Р.

Згідно з пояснювальною запискою Законопроект розроблено з метою розмежування компетенції органів і служб у справах дітей, спеціальних установ та закладів, уповноважених підрозділів органів внутрішніх справ із профілактики правопорушень серед дітей щодо здійснення соціального захисту дітей та профілактики адміністративних і кримінальних правопорушень серед дітей, що сприятиме удосконаленню діяльності зазначених органів і служб, уникненню дублювання їх функцій. Для досягнення мети автором пропонується внести зміни до Закону України «Про міліцію», якими передбачається визначити категорії дітей, які доставляються, затримуються і тримаються органами внутрішніх справ з урахуванням міжнародних стандартів у сфері правового та соціального захисту дітей. Також Законопроектом вносяться зміни до Закону України «Про органи і служби у справах дітей та спеціальні установи для дітей», відповідно яких визначаються основні завдання та права уповноваженого підрозділу органів внутрішніх справ із профілактики правопорушень серед дітей та його компетенція.

Вирішуючи питання про відповідність Законопроекту положенням Конституції України, Комітет виходить з такого.

За Основним Законом України (частина третя статті 51) дитинство в Україні охороняється державою.

У Конвенції про права дитини (частина друга статті 3, стаття 37) зазначено, що в усіх діях щодо дітей, незалежно від того, здійснюються вони державними чи приватними установами, що займаються питаннями соціального забезпечення, судами, адміністративними чи законодавчими органами, першочергова увага приділяється якнайкращому забезпеченню інтересів дитини. Держави-учасниці забезпечують, щоб жодна дитина не була позбавлена волі незаконним або свавільним чином. Арешт, затримання чи тюремне ув'язнення дитини здійснюються згідно з законом та використовуються лише як крайній захід і протягом якомога більш короткого відповідного періоду часу.

Відповідно до частини третьої статті 40 Конвенції держави-учасниці прагнуть сприяти створенню законів, процедур, органів і установ, що мають безпосереднє відношення до дітей, які, як вважається, порушили кримінальне законодавство, звинувачуються чи визнаються винними в його порушенні, і зокрема, у випадку необхідності і бажаності вжиттю заходів щодо поведінки з такими дітьми без використання судового розгляду за умов повного додержання прав людини і правових гарантій.

Згідно з Конституцією України (пункт 6 частини першої статті 92) засади охорони дитинства визначаються виключно законом. Прийняття законів Основний Закон України відносить до повноважень Верховної Ради України як єдиного органу законодавчої влади в Україні (стаття 75, пункт 3 частини першої статті 85). У зв'язку з наведеним, внесення запропонованих Законопроектom змін узгоджується з нормами Конституції України.

Міністерство юстиції України висловило деякі зауваження до Законопроектu, однак вони не стосуються невідповідності його положенням Основного Закону України.

Враховуючи викладене, Комітет дійшов висновку, що проект Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо уповноважених підрозділів органів внутрішніх справ із профілактики правопорушень серед дітей (реєстр. № 3065 від 9 серпня 2013 року), поданий народним депутатом України Мірошниченком Ю.Р., не суперечить положенням Конституції України.

Голова Комітету

В.В. Писаренко